

UOHSX00AKXTC

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0291/2016/VZ-33142/2017/321/ZSř

Brno 10. listopadu 2017

V řízení o rozkladu ze dne 24. 11. 2016, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne zadavatelem -

- **Karlovarská krajská nemocnice a.s.**, IČO 26365804, se sídlem Bezručova 1190/19, 360 01 Karlovy Vary,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0631/2016/VZ-45214/2016/553/JDI ze dne 9. 11. 2016, vydanému ve správním řízení zahájeném dne 27. 9. 2016 z moci úřední ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů výše označeným zadavatelem, při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Zdravotnické přístroje - část 10 - Mikrobiologie**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno do Věstníku veřejných zakázek dne 18. 3. 2015, opravný formulář oznámení o veřejné zakázce byl do Věstníku veřejných zakázek odeslán dne 14. 4. 2015 a formulář „Oznámení o zadání zakázky“ byl ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněn dne 10. 8. 2015 pod evidenčním číslem zakázky 507838,

jsem dle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů na základě návrhu rozkladové komise jmenované dle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0631/2016/VZ-45214/2016/553/JDI ze dne 9. 11. 2016

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel - Karlovarská krajská nemocnice a.s., IČO 26365804, se sídlem Bezručova 1190/19, 360 01 Karlovy Vary (dále jen „**zadavatel**“), odeslal dne 18. 3. 2015 k uveřejnění oznámení o zahájení otevřeného zadávacího řízení na veřejnou zakázku s názvem „Zdravotnické přístroje - část 10 - Mikrobiologie“, opravný formulář oznámení o veřejné zakázce byl do Věstníku veřejných zakázek odeslán dne 14. 4. 2015, formulář oznámení o zadání veřejné zakázky byl ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněn dne 10. 8. 2015 pod evidenčním číslem zakázky 507838 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. V zadávací dokumentaci na veřejnou zakázku zadavatel uvedl, že předmět veřejné zakázky tvoří dodávka 1ks hmotnostního spektrofotometru pro identifikaci mikroorganismů (dále jen „**spektrofotometr**“) a 1 ks anaerobního boxu pro nemocnici v Karlových Varech, včetně dodání do místa určení, montáže, instalace, uvedení do provozu, zaškolení obsluhy a poskytování záručního servisu po dobu záruční lhůty (bod 2.1). Předpokládanou hodnotu veřejné zakázky stanovil zadavatel současně jako cenu nejvýše přípustnou, a to v částce 6 855 000 Kč bez DPH pro spektrofotometr a v částce 480 000 Kč bez DPH pro anaerobní box, celkem tedy 7 335 000 Kč bez DPH pro oba přístroje.
3. Dne 30. 3. 2015 zadavatel obdržel od společnosti BioVendor - Laboratorní medicína a.s., IČO 63471507, se sídlem Karásek 1767/1, 621 00 Brno (dále jen „**vybraný uchazeč**“), žádost o poskytnutí dodatečných informací k zadávací dokumentaci s dotazem na to, zda bude zadavatel akceptovat i nabídku částečného plnění, tj. nabídku na dodávku pouze jednoho z uvedených přístrojů. Dne 2. 4. 2015 uveřejnil zadavatel na svém profilu odpověď na uvedenou žádost, v níž sdělil, že veřejná zakázka není rozdělena na části, a proto požaduje podání kompletní nabídky na celý předmět veřejné zakázky. Z písemné zprávy zadavatele vyplývá, že zadavatel obdržel na veřejnou zakázku pouze jednu nabídku, a to nabídku vybraného uchazeče, s nímž zadavatel uzavřel dne 28. 7. 2015 na plnění veřejné zakázky smlouvu. Kupní cena dle odst. V. 1 smlouvy na veřejnou zakázku činila celkovou částku 7 332 000 Kč bez DPH.
4. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále

jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel podnět týkající se postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky spočívající v tom, že nejsou dány žádné objektivní důvody, pro které by bylo nutné oba přístroje tvořící předmět veřejné zakázky poptávat dohromady.

5. V návaznosti na šetření podnětu a dokumentace o veřejné zakázce získal Úřad pochybnost o tom, zda se zadavatel nedopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že porušil zásadu zákazu diskriminace dle § 6 zákona, když nerozdělil předmět veřejné zakázky na části, ačkoliv to jeho povaha připouštěla a zároveň rozdělení veřejné zakázky na části nebránilo ustanovení § 13 odst. 3 zákona, čímž mohl omezit okruh možných dodavatelů a tím podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, přičemž na plnění veřejné zakázky byla uzavřena smlouva. Dne 27. 9. 2016 oznámil Úřad přípisem č. j. ÚOHS-S0631/2016/VZ-39565/2016/553/JDI z téhož dne zadavateli v této věci zahájení správního řízení z moci úřední.

II. Napadené rozhodnutí

6. Dne 9. 11. 2016 vydal Úřad na základě posouzení všech rozhodných skutečností a podkladů ve věci rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0631/2016/VZ-45214/2016/553/JDI (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
7. Ve výroku I. napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při zadávání veřejné zakázky porušil zásadu zákazu diskriminace dle § 6 odst. 1 zákona v návaznosti na § 98 odst. 1 zákona tím, že nerozdělil předmět veřejné zakázky na části, a to na část dodávky spektrofotometru a na část dodávky anaerobního boxu, ačkoliv povaha předmětu plnění veřejné zakázky takové rozdělení připouštěla a zároveň rozdělení veřejné zakázky na části nebránila aplikace § 13 odst. 3 zákona, přičemž tento jeho postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem na plnění veřejné zakázky smlouvu. Za zjištěný správní delikt uložil Úřad zadavateli ve výroku II. napadeného rozhodnutí pokutu ve výši 100 000 Kč.
8. Výrok I. napadeného rozhodnutí odůvodnil Úřad ve světle příslušné judikatury tím, že zadavatel je z titulu působnosti zákona povinen v zadávacím řízení využít všechny možnosti, které mu zákon poskytuje, aby se nedopustil porušení zásady zákazu diskriminace dle § 6 zákona, potažmo omezení konkurenčního prostředí a narušení hospodářské soutěže. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že nepopírá zadavatelem tvrzenou věcnou souvislost poptávaného plnění, současně však poukázal, že se v případě spektrofotometru a anaerobního boxu jedná o dvě technologicky samostatná zařízení, která není nutno poptávat dohromady, tím spíše ne za situace, kdy ani vybraný uchazeč nemohl realizovat veřejnou zakázku bez subdodávky.
9. K individuálním okolnostem případu Úřad v bodě 72. odůvodnění napadeného rozhodnutí v tomto smyslu osvětlil, že „*ve vztahu k požadovanému hmotnostnímu spektrofotometru*

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ustanovení § 26 zákona v návaznosti na ustanovení § 158 odst. 1 a 2 zákona, podle tohoto znění se posuzují úkony zadavatele a uchazečů v zadávacím řízení. Zákon č. 134/2016 Sb. o zadávání veřejných zakázek se nepoužije s ohledem na ustanovení § 273 odst. 1 tohoto zákona.

je na relevantním trhu velmi omezený okruh potenciálních dodavatelů, kteří současně nejsou schopni bez subdodávky dodat anaerobní box, je evidentní, že zadavatel při vymezení předmětu veřejné zakázky postupoval v rozporu se zásadou diskriminace. Je přitom zjevné, že právě s vědomím specifčnosti poptávaného plnění a z toho vyplývajícího omezeného okruhu dodavatelů, měl zadavatel při vymezení zadávacích podmínek veřejné zakázky dbát zvýšené opatrnosti, aby neomezil okruh potenciálních uchazečů a s tím související soutěžní prostředí, a postupoval tak v souladu se zásadou zákazu diskriminace stanovenou v § 6 odst. 1 zákona.“

10. V návaznosti na učiněná skutková zjištění Úřad konstatoval, že se zadavatel dopustil skryté diskriminace vůči těm potenciálním dodavatelům, kteří by byli schopni provést dodávku pouze jednoho z poptávaných přístrojů.
11. V odůvodnění k výroku II. napadeného rozhodnutí o uložení pokuty Úřad uvedl, že z hlediska způsobu spáchání správního deliktu zadavatel vytýkaným způsobem nedodržel jednu ze základních zásad, na nichž je zadávání veřejných zakázek založeno a které mají zajistit zachování konkurenčního prostředí mezi dodavateli a získání co možná nejvýhodnější nabídky, neboť v případě rozdělení veřejné zakázky na části mohl zadavatel obdržet nabídek více. Úřad se současně zabýval šetřením okolností, za nichž byl správní delikt spáchán, a v návaznosti na zjištěné polehčující okolnosti uložil zadavateli pokutu při spodní hranici zákonné sazby, neboť dospěl k závěru, že sankce uložená v této výši bude způsobilá naplnit preventivní i represivní funkci správního trestání, aniž by měla pro zadavatele likvidační účinky.

III. Námitky rozkladu

12. Dne 24. 11. 2016 zadavatel podal z důvodu tvrzené nesprávnosti proti napadenému rozhodnutí v celém rozsahu rozklad z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 9. 11. 2016. Zadavatel tedy podal rozklad v zákonné lhůtě.
13. Zadavatel v úvodu podaného rozkladu odkazuje na svá předchozí vyjádření, která Úřad dle názoru zadavatele nezohlednil způsobem příznivým pro zadavatele. V rámci hlavních důvodů zadavatel uvádí, že technická samostatnost obou poptávaných přístrojů nevylučuje relevanci souvislosti oborové, potažmo lékařské, neboť zadavatel potřeboval anaerobní box vždy výlučně pro provoz spektrofotometru; Úřad se s tvrzením ohledně logického členění a oborové příbuznosti poptávaného plnění dle názoru zadavatele nijak nevypořádal.
14. Na podporu své argumentace zadavatel odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 7/2010 - 135 ze dne 2. 3. 2010 (dále jen „**rozsudek 62 Af 7/2010**“), dle kterého nelze na danou problematiku nahlížet pouze mechanicky a formalisticky. Zadavatel z rozsudku 62 Af 7/2010 cituje pasáž, v níž Krajský soud v Brně uvádí, že tvoří-li předmět veřejné zakázky funkční celek, mohou existovat skutečnosti, které v individuálním případě rozdělení veřejné zakázky na části znemožní, přestože lze tyto části (zde zdravotnické prostředky a léčivé přípravky) poptávat i samostatně.
15. Dále má zadavatel za to, že věcnou provázanost obou částí veřejné zakázky dokládá i vyjádření soudního znalce Ing. Jana Šilhavého v odborném posudku č. 1785-42-2016 ze dne 31. 3. 2016 (dále jen „**posudek**“), který neshledal v postupu zadavatele při zadávání veřejné

zakázky pochybení. Zadavatel doplňuje, že pokud by rozdělil předmět veřejné zakázky na části, na část v rozsahu poptávaného spektrofotometru by více nabídek stejně neobdržel (maximálně od dvou dodavatelů), případný vyšší počet nabídek na anaerobní box by pak znamenal jen velmi malý dopad do výsledné ceny veřejné zakázky.

16. Zadavatel závěrem sděluje, že jej napadené rozhodnutí uvádí do právní nejistoty, neboť z hlediska ustálené judikatury nelze v případě zdravotnických prostředků hodnotit pouze kompatibilitu či technickou provázanost jednotlivých částí plnění, ale též lékařský pohled, například diagnostický či vyšetřovací účel. Zadavatel dodává, že rovněž rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 57/2011 - 96 ze dne 1. 11. 2012 (dále jen „**rozsudek 62 Af 57/2011**“), označený v bodě 60. odůvodnění napadeného rozhodnutí, hovoří o tom, že rozdělení veřejné zakázky na části není vhodné tehdy, jedná-li se o plnění vzájemně se neodlišující nebo plnění úzce navazující.

Závěr rozkladu

17. Zadavatel vzhledem k uplatněným rozkladovým námitkám předsedovi Úřadu navrhuje, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

Další průběh správního řízení

18. Dne 12. 1. 2017 oznámil Úřad zadavateli, že rozklad nebyl opatřen uznávaným elektronickým podpisem a nebyl tedy učiněn v zákonem předvídané formě. Z toho důvodu se předseda Úřadu nemohl věcí zabývat. Současně Úřad zadavateli sdělil, že napadené rozhodnutí nabylo dne 25. 11. 2016 právní moci.
19. S ohledem na principy dobré správy předseda Úřadu v rámci svého dozorčího postavení předběžně posoudil, zda jsou či nejsou ohledně napadeného rozhodnutí dány důvody pro zahájení přezkumného řízení z moci úřední, eventuálně zda jsou splněny podmínky obnovy řízení nebo nového rozhodnutí ve věci.
20. Dne 29. 5. 2017 sdělil předseda Úřadu zadavateli, že po provedeném předběžném posouzení věci z moci úřední nedošel k závěru, že lze mít důvodně za to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, protože nebyl dán prostor pro zahájení přezkumného řízení, v němž by bylo možné postupem podle § 94 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) napadené rozhodnutí zrušit.
21. Dne 11. 9. 2017 obdržel Úřad rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2017 č. j. 7 As 221/2017 - 40 týkající se výkladu ustanovení § 117c odst. 1 písm. b) zákona. Nejvyšší správní soud v něm sice přisvědčil Úřadu, že jedinou formou, kterou lze podle citovaného ustanovení zákona podat rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu, je elektronicky s uznávaným elektronickým podpisem, současně však Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že „ze systematického i teleologického výkladu plyne, že smyslem vložení § 117c odst. 1 písm. b) do zákona o veřejných zakázkách byla elektronizace zasílání podání týkajících se rozkladu ve věcech řízení o přezkoumání úkonů zadavatele“ a že „podání podle § 117c odst. 1 zákona o veřejných zakázkách bylo možné učiniti prostřednictvím datové schránky“ s tím, že není třeba dalšího potvrzování podání zasílaných prostřednictvím datové schránky pomocí elektronického podpisu.
22. Úřad plně respektuje tento nově poskytnutý výklad Nejvyššího správního soudu a v souladu se zásadou dobré správy přistoupil ke změně své ustálené rozhodovací praxe při výkladu

ustanovení § 117c odst. 1 písm. b) zákona. Bez ohledu na již dříve provedené předběžné posouzení napadeného rozhodnutí v rámci zhodnocení předpokladů pro zahájení přezkumného řízení podle správního řádu je podaný rozklad proti napadenému rozhodnutí projednán v souladu s tímto zákonem.

23. Dne 25. 9. 2017 odeslal Úřad zadavateli oznámení o pokračování správního řízení o rozkladu proti napadenému rozhodnutí vedeném pod sp. zn. ÚOHS-R0291/2016/VZ.

IV. Řízení o rozkladu

24. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis spolu se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

25. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
26. Úřad rozhodl v obou výrocích napadeného rozhodnutí správně a v souladu s právními předpisy. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k zamítnutí rozkladu a potvrzení napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

27. Zadavatel v zásadě namítá, že postupoval v souladu se zákonem a ustálenou judikaturou, neboť jím poptávané plnění mělo společný lékařský účel, v daném případě vybavení jedné mikrobiologické laboratoře, a věcně související plnění není zadavatel povinen rozdělovat na části.

K východiskům postupu zadavatele

28. V dané věci proto poukazuji nejprve na zákonný rámec postupu zadavatele při vymezení předmětu veřejné zakázky a pro posuzování naplnění předpokladů jeho rozdělení na části.
29. Podle § 6 odst. 1 zákona je zadavatel povinen při postupu podle zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
30. Podle § 13 odst. 3 zákona zadavatel nesmí rozdělit předmět veřejné zakázky tak, aby tím došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené zákonem. Podle § 13 odst. 4 zákona je v případě veřejné zakázky rozdělené na části pro stanovení předpokládané hodnoty rozhodující součet předpokládaných hodnot všech částí veřejné zakázky.
31. Podle § 98 odst. 1 zákona může zadavatel rozdělit veřejnou zakázku na části, připouští-li to povaha předmětu veřejné zakázky. Podle § 98 odst. 2 zákona platí, že pokud zadavatel veřejnou zakázku na části rozdělí, uvede tuto skutečnost v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení a vymezí předmět jednotlivých částí veřejné zakázky a další požadavky související s rozdělením veřejné zakázky na části; podle § 98 odst. 3 zákona zadavatel

současně uvede, zda je dodavatel oprávněn podat nabídku na všechny či některé části veřejné zakázky nebo jen na jednu část veřejné zakázky.

32. V intencích uvedené právní úpravy je tedy zadavatel povinen postupovat při aplikaci zákonných ustanovení tak, aby byly vždy dodrženy zásady dle § 6 odst. 1 zákona, a to s využitím všech právních nástrojů, které mu zákon svěřuje. Přestože tedy dává ustanovení § 98 odst. 1 zákona zadavateli toliko možnost rozdělit veřejnou zakázku na části, zadavatel odpovídá za to, že poptávání veřejné zakázky vcelku nepovede k porušení jiných ustanovení zákona, zejména k nedodržení zásady transparentnosti nebo k diskriminačním účinkům vůči dodavatelům nebo omezení hospodářské soutěže.
33. Dané stanovisko potvrzuje též ustálená judikatura, k čemuž mohu odkázat například na rozsudek 62 Af 7/2010, v němž označený soud uvedl následující: *„Z uvedených ustanovení je zřejmé, že ZVZ skutečně explicitně nestanoví, že by v určitých případech měl zadavatel povinnost veřejnou zakázku rozdělovat. Na druhou stranu je třeba souhlasit se žalovaným, že zadavatel je při zadávání veřejné zakázky povinen postupovat vždy tak, aby neporušoval žádné ustanovení ZVZ, a tedy ani § 6, který zakotvuje základní zásady. Pokud by tedy určitým postupem zadavatele došlo k porušení některé ze základních zásad zadávacího řízení, nesmí zadavatel takového způsobu využít a naopak je povinen nalézt postup jiný, se ZVZ souladný.“*
34. Krajský soud v Brně v rozsudku 62 Af 7/2010 k vysvětlení předmětné právní otázky dále doplnil, že: *„Takovým postupem, který by porušení zásady zákazu diskriminace z důvodu omezení konkurence dodavatelů vyloučil, by v daném případě mohl být právě institut rozdělení veřejné zakázky na části podle § 98 ZVZ. Pokud by pak povaha předmětu veřejné zakázky rozdělení připouštěla, a zároveň rozdělení nebránil ani § 13 odst. 3 ZVZ, bylo by podle názoru soudu namístě, aby zadavatel institutu rozdělení veřejné zakázky na části využil, a to bez ohledu na to, že ZVZ jeho využití výslovně neukládá. V opačném případě by totiž omezil hospodářskou soutěž mezi dodavateli a porušil tak § 6 ZVZ.“* Citované právní závěry potvrzuje i navazující rozhodovací činnost soudů; k tomu mohu odkázat například na rozsudek 62 Af 57/2011, v němž se označený soud přihlásil k totožnému právnímu názoru.
35. Zde akcentuji, že je nepochybně na zadavateli, aby v návaznosti na rozsah svých potřeb vymezil předmět veřejné zakázky. Nakolik však bude možné takto vymezené plnění zadávat v rámci jediné veřejné zakázky, aniž by byla tato zakázka dále rozdělena na části, závisí do značné míry na posouzení celé řady dalších individuálních okolností případu. V této souvislosti je třeba zejména rozlišit situaci, ve které jde o posuzování vzájemné souvislosti plnění pro účely vymezení předmětu jedné veřejné zakázky, zejména pro účely stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky a volby odpovídajícího druhu zadávacího řízení; a dále situaci, v níž jsou posuzovány předpoklady, za kterých je zadavatel povinen předmět této jedné veřejné zakázky dále rozdělit na části a umožnit tak potenciálním dodavatelům podávání nabídek též na dílčí části požadovaného plnění, a to z důvodu potřeby zajistit dodržení zásad dle § 6 odst. 1 zákona. Pro upřesnění podotýkám, že v nyní projednávané věci se jedná o druhý jmenovaný případ.
36. Nastíněnou distinkci postupu zadavatele při vymezení předmětu veřejné zakázky potvrzuje i argumentace rozsudku 62 Af 7/2010, v němž se výslovně podává následující: *„V daném případě tak bylo namístě, aby žalovaný posoudil, zda předmět veřejné zakázky nebyl natolik*

odlišný, že měl zadavatel poptávat jednotlivá plnění samostatně, tedy zadat více veřejných zakázek. Dospěl-li by k závěru, že plnění, která tvoří předmět veřejné zakázky, jsou svým charakterem totožná či obdobná a jedná se tedy o plnění stejného nebo srovnatelného druhu, která mohla být poptávána v rámci jedné veřejné zakázky, měl žalovaný uvážit, zda zadavatel neměl předmětnou veřejnou zakázku rozdělit na části podle § 98 odst. 1 ZVZ.“

37. Krajský soud v Brně v rozsudku 62 Af 7/2010 dále uvedl, že podstatným kritériem pro posouzení, zda má zadavatel možnost, nebo povinnost rozdělit veřejnou zakázku na části, představuje zhodnocení dopadu, jaký může mít nerozdělení veřejné zakázky na okruh potenciálních dodavatelů. K obdobným závěrům dospěl Krajský soud v Brně též v rozsudku 62 Af 57/2011, v němž shrnul, že „za skrytou formu nepřipustné diskriminace v zadávacích řízeních je třeba považovat postup, kterým zadavatel znemožní některým dodavatelům ucházet se o veřejnou zakázku nesprávně širokým vymezením předmětu veřejné zakázky, a to bez možnosti podávání nabídek na části.“

K významu věcné souvislosti poptávaného plnění

38. Z výše citovaných rozsudků, které přílehavě vykládají relevantní právní ustanovení, vycházel též Úřad při formulaci svých závěrů v rámci napadeného rozhodnutí. V dílčích aspektech se pak aplikace závěrů rozsudků 62 Af 7/2010 a 62 Af 57/2011 domáhá též zadavatel v rámci rozkladových námitek. Zadavatel v podaném rozkladu připouští, že anaerobní box a spektrofotometr spolu nemusí souviset přímo technicky, za dostačující pro nerozdělení veřejné zakázky však má zadavatel lékařskou souvislost obou přístrojů, neboť byly oba určeny pro provoz jedné mikrobiologické laboratoře.
39. K jmenované námitce zadavatele poukazují, že oborovou souvislost spektrofotometru a anaerobního boxu Úřad nerozporoval, současně však konstatoval, že společné poptávání obou přístrojů má vůči některým potenciálním dodavatelům skrytě diskriminační účinky, aniž by měla tvrzená oborová souvislost takový charakter, který by možnost poptávat oba přístroje samostatně vylučoval (bod 72. odůvodnění napadeného rozhodnutí).
40. Zde především připomínám, že zadavatel sám ve správním řízení uvedl (body 20. a 67. odůvodnění napadeného rozhodnutí), že spektrofotometr v požadovaném standardu nabízí na českém trhu pouze dva výrobci, a to výrobce Bruker Daltonik GmbH, prostřednictvím vybraného uchazeče jako výhradního dodavatele, nebo výrobce bioMérieux prostřednictvím českého dodavatele bioMérieux CZ s. r. o., IČO 273 91 981, se sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 78 Praha, a že oba přístroje dohromady nenabízí žádný dodavatel. K popsanému stavu poukazují, že postupem zadavatele byli zjevně diskriminováni především dodavatelé, kteří mohli podat nabídku na dodávku pouze v rozsahu anaerobního boxu, přičemž ani systém obligatorních subdodávek ve vztahu k dodavatelům spektrofotometru nemohu shledat žádoucím, neboť v rozporu se zásadou hospodárnosti vede z povahy věci spíše k navyšování výsledné nabídkové ceny.
41. V návaznosti na uvedenou argumentaci a ve světle výše citované judikatury konstatuji, že zadavatel je sice v souladu s jazykovým zněním § 98 odst. 1 zákona pouze oprávněn a nikoliv povinen rozdělit předmět veřejné zakázky na části, to však pouze v případě, že poptávání celého předmětu veřejné zakázky vcelku nepovede k porušení zásady transparentnosti nebo zákazu diskriminace, popřípadě jiného ustanovení zákona, nebo v případě, že povaha předmětu plnění veřejné zakázky jeho rozdělení neumožňuje.

Podotýkám, že v daném případě bylo zjištěno, že povaha předmětu veřejné zakázky rozdělení připouštěla a současně poptávka po dodávce obou přístrojů omezila hospodářskou soutěž mezi dodavateli, a to alespoň pro část plnění.

42. Dodávám, že věcná souvislost tvrzená zadavatelem má své opodstatnění zejména pro vymezení předmětu plnění jedné veřejné zakázky pro účely stanovení její předpokládané hodnoty. V daném případě však nemůže odůvodnit nerozdělení veřejné zakázky na části ve smyslu § 98 odst. 1 zákona za situace, ve které takový postup vyvolá diskriminační účinky vůči dodavatelům, kteří by mohli podat nabídku pouze na část veřejné zakázky, v daném případě jen na jeden z přístrojů.
43. Na výše uvedených závěrech pak nemůže ničeho změnit ani zadavatelem zmiňovaný posudek, v němž lze ve vztahu k posuzované veřejné zakázce nalézt toliko následující kompletní vyjádření: *„Zde je nutno uvést, že v rozhodujícím počtu vyšetření metodou MALDI-TOF ve zdravotnických provozech se tato provádějí v anaerobním prostředí a AB je tedy nutnou součástí pracoviště se spektrofotometrem. Tato velmi specializovaná technologie je vyráběna pouze dvěma opravdu významnými výrobci, anaerobní boxy ale oba odebírají od subdodavatelů. Z hlediska medicínského a provozně technického nebylo ani zde sledováno pochybení směrem k diskriminaci dodavatelů.“*
44. Z citovaného posudku vyplývá, že oba přístroje poptávané v rámci veřejné zakázky jsou využívány na jednom pracovišti; takové tvrzení fakticky odpovídá zadavatelem namítané lékařské či oborové souvislosti, která, jak bylo uvedeno výše, sama o sobě není pro posouzení právních otázek v nyní projednávané věci rozhodná. Ve vztahu k okruhu možných dodavatelů způsobilých k podání nabídky na celou veřejnou zakázku autor posudku sděluje, že oba významní výrobci spektrofotometru mohli podat nabídky pouze s využitím subdodávek na anaerobní box. Zde poukazují, že uvedenou okolností se Úřad zabýval v bodě 67. odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž konstatoval, že možnost podat nabídku pouze s využitím subdodavatelů jen dále posiluje závěr o diskriminačním nastavení zadávacích podmínek. K hledisku praktických dopadů na hospodářskou soutěž podotýkám, že způsobem vymezení předmětu veřejné zakázky zadavatel předem omezil okruh potenciálních dodavatelů na (méně četné) dodavatele spektrofotometrů, které následně fakticky nutil ke zvyšování počtu prostředníků cestou subdodávek. S názorem Úřadu se proto zcela ztotožňuji.
45. Obdobné právní stanovisko ostatně zaujímá též příslušná judikatura, k čemuž odkazuji na rozsudek 62 Af 57/2011, v němž Krajský soud v Brně uvedl následující: *„Žalovaný také argumentuje možností podávat společné nabídky, popř. možností dodavatele zajistit si část plnění subdodavately. Jak podání společné nabídky, tak podání nabídky, v níž bude počítáno se subdodávkou, nemůže soutěžní prostředí zajišťovat způsobem srovnatelným, jako podání nabídek, které budou mezi sebou ve skutečnosti soutěžit. I tu je třeba dát zapravdu žalobní argumentaci, využít shora zmiňovaných rozsudků zdejšího soudu ve věci sp. zn. 62 Af 7/2010 ze dne 2. 3. 2010 a Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 2 Afs 59/2010 ze dne 18. 1. 2011 a dovozovat, že pokud je předmět veřejné zakázky vymezen příliš široce (lze-li plnění v něm zahrnuté dodávat samostatně a děje-li se tak v praxi) a v důsledku toho podává nabídku méně dodavatelů než v situaci, kdy by byla plnění poptávána samostatně, vede to k diskriminaci těch dodavatelů, kteří by byli schopni podat nabídku na jednotlivá plnění, nicméně nejsou schopni nabídnout plnění všechna, bez ohledu*

na jejich možnost zajistit si subdodávky nebo podávat společnou nabídku; tím se totiž diskriminační účinek s vlivem na efektivní soutěžní prostředí, v němž se dodavatelé o veřejnou zakázku mají nacházet, nikterak neeliminuje.“

46. K závěru autora posudku o tom, že neshledal pochybení zadavatele směrem k diskriminaci dodavatelů, pro úplnost doplňuji, že citovaný závěr jakožto subjektivní vyjádření znalce není v této věci rozhodný, neboť pravomoc přezkoumávat soulad postupu zadavatele v zadávacím řízení se zákonem náleží ve smyslu § 112 zákona pouze Úřadu. Se závěrem autora posudku se tedy nemohu ztotožnit, neboť jak bylo naznačeno výše, tento závěr nemá oporu v právně relevantních skutečnostech.
47. Námitky zadavatele ve vztahu k lékařské souvislosti plnění a důkazní hodnotě posudku z výše uvedených důvodů odmítám jako nedůvodné.
48. V další rozkladové argumentaci zadavatel s odkazem na rozsudky 62 Af 7/2010 a 62 Af 57/2011 namítá, že Úřad postupoval pouze mechanicky a formalisticky, že nezohlednil malý podíl anaerobního boxu na celkové ceně veřejné zakázky a že úzce navazující plnění veřejné zakázky s jednotným lékařským účelem ve smyslu označené judikatury nebyl povinen rozdělovat.
49. Ani s těmito námitkami se nemohu ztotožnit. Úřad se v dané věci dostatečně zabýval všemi podstatnými okolnostmi případu, tedy zejména provázaností obou přístrojů, včetně šetření relevantního okruhu možných dodavatelů na veřejnou zakázku, a s relevantními skutečnostmi se současně řádně vypořádal. Posouzení věci tedy neshledávám ani mechanickým, ani formalistickým. K individuálním okolnostem případu patří též námitka zadavatele, že anaerobní box, který mohl zadavatel poptávat samostatně a obdržet tak na něj větší počet nabídek, tvořil jen malou část celkové ceny veřejné zakázky. K této námitce sděluji, že se jedná o okolnost, která nemá rozhodující vliv na učinění závěru o naplnění znaků skutkové podstaty správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona. Uvedená okolnost však může svědčit o menší závažnosti nezákonného jednání zadavatele a jako taková může mít význam pro úvahy o výši ukládaného trestu za zjištěný správní delikt. Zde připomínám, že pokuta byla zadavateli ve výroku II. napadeného rozhodnutí uložena při spodní hranici zákonné sazby a její nepřiměřenou výši zadavatel ani nenamítá.
50. Pro úplnost k zadavatelem citované části rozsudku 62 Af 7/2010 podotýkám, že zde nastíněný předpoklad, tj. funkční souvislost, která současně *znemožňuje* rozdělení veřejné zakázky na části, nenastal, neboť nebyly zjištěny okolnosti, které by rozdělení veřejné zakázky na části znemožňovaly.
51. K námitce úzce navazujícího plnění sděluji, že též v případě jednotného lékařského účelu je třeba se zabývat povahou návaznosti poptávaného plnění. K možnostem poptávat komplexní dodávku v rámci jedné veřejné zakázky jako plnění na sebe úzce navazující odkazují opět na rozsudek 62 Af 7/2010, v jehož rámci se Krajský soud v Brně vyjádřil v tom smyslu, že o úzce navazující plnění půjde typicky v případě, kdy předmět zakázky rozdělení vylučuje, například v případě zakázky na stavební práce, která zahrnuje více činností různého druhu za účelem jednotné realizace jedné stavby, při které dodavatel odpovídá za koordinaci všech prací a provedení stavby jako celku. O úzce navazující plnění se naopak dle názoru Krajského soudu v Brně spíše nejedná, je-li předmětem veřejné zakázky více druhů různých

výrobků, které lze poptávat i samostatně a u nichž lze v případě samostatného zadávání předpokládat více podaných nabídek na jednotlivé části veřejné zakázky.

52. Krajský soud v Brně doslovně uvedl následující: *„Argumentuje-li žalobce např. zakázkami stavebními, tak v tomto případě jednotlivá plnění, které při výstavbě připadají v úvahu (např. právě zmiňovaná projekční činnost, stavební části či elektroinstalace), spolu velice úzce souvisejí a logicky a plynule na sebe navazují. Podle názoru soudu je pak takovou komplexní zakázku třeba považovat za zakázku, jejíž předmět rozdělení na části vylučuje (§ 98 odst. 1 ZVZ). Soud se žalobcem přitom souhlasí v tom, že pokud zadavatel poptává určité věcně a co do účelu využití ucelené plnění, je oprávněn takové plnění poptat v rámci jedné veřejné zakázky. Pokud se však předmět této zakázky skládá z vícero druhů různých výrobků, které lze poptávat i samostatně a u nichž je pravděpodobné (aniž by bylo třeba činit podrobnou analýzu), že by v případě samotného zadávání bylo podáno více nabídek, je namístě takovou veřejnou zakázku rozdělit na části a umožnit podávání nabídek i na tyto části.“*
53. Aniž bych tedy jakkoliv zpochybňoval tvrzení, že úzce navazující plnění je zadavatel v zájmu řádného splnění veřejné zakázky oprávněn zadat v rámci jedné nerozdělené veřejné zakázky, konstatuji, že v nyní projednávané věci se o úzce navazující plnění nejedná. Zde především akcentuji, že předmětem veřejné zakázky jsou samostatné, technologicky nepropojené přístroje, vyráběné a dodávané odlišnými dodavateli (jak Úřad poukázal v bodě 67. odůvodnění napadeného rozhodnutí). Rozdělení předmětu veřejné zakázky tedy nebrání jeho povaha ani jiné objektivní překážky a současně lze důvodně očekávat, že v případě rozdělení veřejné zakázky na části obdrží zadavatel více nabídek, a to bez nutnosti využití subdodavatelů. Pro úplnost doplňuji, že zadavatelem tvrzená oborová, profesní či lékařská souvislost poptávaných přístrojů je ve své podstatě reprezentována především společným místem dodání (do jedné mikrobiologické laboratoře), které samo o sobě - ve vztahu k povaze různých výrobků odlišných dodavatelů - neobstojí.
54. V intencích citované judikatury pak postupuje i Úřad v rámci své ustálené rozhodovací praxe. V tomto směru odkazuji například na rozhodnutí Úřadu ve věci sp. zn. ÚOHS-S0003/2016/VZ nebo sp. zn. ÚOHS-S0604/2016/VZ, v nichž byly řešeny podobné právní otázky.
55. Vzhledem k výše uvedenému shrnuji, že Úřad rozhodl správně a v souladu s příslušnou judikaturou, když v napadeném rozhodnutí konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, neboť porušil zásadu zákazu diskriminace stanovenou § 6 odst. 1 zákona tím, že nerozdělil předmět veřejné zakázky na části, přestože mu to ustanovení § 98 odst. 1 zákona umožňovalo. Úřad se v této souvislosti v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal jak s dělitelností veřejné zakázky na části (body 60. - 62. odůvodnění), tak s možným vlivem na výběr nejvhodnější nabídky (body 63. - 69. odůvodnění). Rozkladové námitky zadavatele mám tedy souhrnně za nedůvodné.

K výroku o uložení pokuty

56. Přestože zadavatel ve svém rozkladu výslovně tvrdí, že jej podává proti napadenému rozhodnutí v plném rozsahu, k výroku II. napadeného rozhodnutí o uložení pokuty neuvádí žádné námitky.
57. Z uvedeného důvodu jsem přezkoumal postup Úřadu z hlediska zákonnosti a se závěry Úřadu se zcela ztotožňuji. Úřad postupoval v souladu se zákonem, zejména s ustanovením § 121

odst. 2 zákona, dle kterého má být při posouzení závažnosti správního deliktu přihlédnuto zejména ke způsobu jeho spáchání, k jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán. Úřad v této souvislosti zejména uvedl, že jednání zadavatele spočívalo v porušení zásady zákazu diskriminace jakožto základního principu zadávání veřejných zakázek a jako takové vedlo k nedůvodnému omezení hospodářské soutěže.

58. Úřad se dále zabýval okolnostmi spáchání správního deliktu a v návaznosti na zjištěné polehčující okolnosti uložil zadavateli pokutu při spodní hranici zákonné sazby, neboť dospěl k závěru, že sankce uložená v této výši bude způsobitá naplnit preventivní i represivní funkci správního trestání. Úřad se v odůvodnění napadeného rozhodnutí zabýval též ekonomickou situací zadavatele pro vyloučení likvidačního účinku. Konstatuji, že Úřad při stanovení pokuty postupoval v souladu se zákonem a správním řádem a v mezích svého správního uvážení.
59. Ve vztahu k výroku II. napadeného rozhodnutí shrnuji, že mám výši uložené pokuty za přiměřenou, její odůvodnění za přezkoumatelné, a postup Úřadu při vyměření pokuty za zákonný.

K zákonnosti napadeného rozhodnutí

60. K zákonnosti napadeného rozhodnutí a postupu Úřadu v řízení, které mu předcházelo, konstatuji, že jsem v tomto kontextu především přezkoumal, zda Úřad před vydáním rozhodnutí dostatečně zjistil skutkový stav, zda na zjištěný skutkový stav správně aplikoval zákon a další právní předpisy a zda v rámci řízení nedošlo k takové procesní chybě, která by mohla mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Na základě zhodnocení výše uvedeného shrnuji, že jsem dospěl k závěru, že Úřad v napadeném rozhodnutí zjistil skutkový stav bez důvodných pochybností a na zjištěný skutkový stav aplikoval relevantní ustanovení zákona, která interpretoval ve světle příslušné judikatury.
61. Úřad současně všechny podklady pro vydání napadeného rozhodnutí řádně označil a uvedl závěry, které z těchto podkladů zjistil a na jejichž základě vyhodnotil, že byla naplněna skutková podstata předmětného správního deliktu. Úřad rovněž uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval, řádně odůvodnil jejich použití a výsledné napadené rozhodnutí mám za srozumitelné, vnitřně bezrozporné a přezkoumatelné. Uzavírám, že jsem v dotčeném případě nezjistil procesní vadu, která by mohla mít za následek nezákonnost rozhodnutí.

Posouzení z hlediska pozdější právní úpravy

62. Dne 1. 10. 2016 nabyl účinnosti zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**ZZVZ**“).
63. Dne 1. 7. 2017 nabyl účinnosti zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „**ZOP**“).
64. Podle čl. 40 odst. 6 ústavního zákona č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější. Shodný princip je vyjádřen i v § 2 ZOP, který výslovně stanoví, že „[o]dpovědnost za přestupek se posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku (...) příznivější.“

65. Dle přechodných ustanovení § 112 odst. 1 ZOP se na dosavadní jiné správní delikty hledí jako na přestupky podle ZOP. Odpovědnost za dosavadní jiné správní delikty se posoudí podle dosavadních zákonů, podle ZOP se posoudí jen tehdy, je-li to pro pachatele příznivější, obdobné pravidlo se ve smyslu § 112 odst. 3 uplatní též pro určení druhu a výměry trestu. Ustanovení § 112 odst. 2 ZOP stanoví, že dosavadní právní úprava „o lhůtách pro projednání přestupku nebo jiného správního deliktu, lhůtách pro uložení pokuty za přestupek nebo jiný správní delikt a lhůtách pro zánik odpovědnosti za přestupek nebo jiný správní delikt se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nepoužijí. Odpovědnost za přestupek a dosavadní jiný správní delikt však nezanikne dříve, než by uplynula některá ze lhůt podle věty první, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.“
66. K posouzení pozdější příznivější právní úpravy podotýkám, že se napadené rozhodnutí touto právní otázkou ve výslovné podobě nezabývá. Nejvyšší správní soud již dříve (například v rozsudku č. j. 9 As 64/2007 - 98 ze dne 26. 3. 2008) konstatoval, že správní rozhodnutí obou stupňů tvoří z hlediska soudního přezkumu jeden celek, předmětné posouzení tedy uvádím níže v rámci tohoto rozhodnutí.
67. K posouzení příznivější právní úpravy podle ZZVZ v dané věci sděluji, že § 268 odst. 1 písm. b) ZZVZ stanoví, že se zadavatel dopustí přestupku tím, že stanoví zadávací podmínky v rozporu se zákonem a zadá veřejnou zakázku, uzavře rámcovou smlouvu nebo se soutěží o návrh po výběru návrhu považuje za ukončenou. Za přestupek podle § 268 odst. 1 písm. b) ZZVZ lze uložit ve smyslu § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ pokutu do 10 % ceny veřejné zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li cenu veřejné zakázky zjistit.
68. Z hlediska obsahu právní úpravy ve vztahu ke konkrétním okolnostem případu dále poukazuji, že ZZVZ v § 6 odst. 2 výslovně zakotvuje povinnost zadavatele dodržovat v zadávacím řízení ve vztahu k dodavatelům zásadu zákazu diskriminace. Označenou zásadu pak dále rozvíjí § 36 odst. 1 ZZVZ, dle kterého zadavatel nesmí zadávací podmínky stanovit takovým způsobem, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo či nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže. Ustanovení § 35 ZZVZ pak zadavateli svěřuje výslovné oprávnění rozdělit veřejnou zakázku na více částí v případě, že tím neobejde povinnosti stanovené ZZVZ.
69. Z výše uvedeného plyne, že i podle pozdější právní úpravy by se jednalo o nezákonný postup zadavatele, který by naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) ZZVZ, kterého by se zadavatel dopustil tím, že stanovil zadávací podmínky veřejné zakázky v rozporu s § 36 odst. 1 ZZVZ a zásadou zákazu diskriminace dle § 6 odst. 2 ZZVZ a zadal veřejnou zakázku, neboť způsob vymezení předmětu veřejné zakázky, respektive jeho nerozdělení na části by vedlo k diskriminaci některých dodavatelů a vzniku bezdůvodných překážek hospodářské soutěže. Pro úplnost podotýkám, že podle pozdější právní úpravy již není třeba zkoumat ani potencialitu vlivu na výběr nejhodnější nabídky, neboť tento znak nadále nepatří mezi znaky skutkové podstaty přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) ZZVZ.
70. V této souvislosti jsem se zabýval též tím, zda by byly i podle ZOP a ZZVZ naplněny předpoklady odpovědnosti zadavatele za přestupek, popřípadě, zda tato odpovědnost nezanikla, načež jsem neshledal okolnosti, které by odpovědnost zadavatele za přestupek vylučovaly. Zde jsem zejména prověřil, zda nedošlo k promlčení přestupku, a konstatuji, že § 270 odst. 5 ZZVZ jako speciální ustanovení k § 30 ZOP stanoví nově pouze objektivní

promlčecí lhůtu v délce 5 let, tedy ve stejné délce jako § 121 odst. 3 zákona. V daném případě tedy rovněž nelze seznat právní úpravu příznivější.

71. Co se výroku II. napadeného rozhodnutí, jakožto výroku o trestu týká, uvádím, že ZZVZ v § 268 odst. 2 písm. a) stanoví výši pokuty za přestupek podle § 268 odst. 1 písm. b) ZZVZ ve stejné výši jako § 120 odst. 2 zákona. Při určení výměry pokuty pak § 270 odst. 2 ZZVZ předvídá obdobná kritéria jako § 121 odst. 2 zákona. Pozdější právní úprava tak ani ve vztahu k výroku II. napadeného rozhodnutí není pro zadavatele příznivější.
72. Ve světle výše uvedeného konstatuji, že v šetřeném případě je třeba nezákonné jednání zadavatele posuzovat podle právní úpravy účinné v době jeho spáchání, tedy podle zákona, neboť právní úprava dle ZOP nebo ZZVZ není pro zadavatele právní úpravou příznivější. Šetřený přestupek zadavatele naplňuje znaky obdobné skutkové podstaty, přičemž výše sazby a hlediska určení výměry pokuty jsou totožná, jak dle § 268 a 270 ZZVZ, tak i podle zákona.

VI. Závěr

73. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
74. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

Karlovarská krajská nemocnice a.s., Bezručova 1190/19, 360 01 Karlovy Vary

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy